

האזנה

השבועי

השיעור נמסר בכל יום ראשון
בישיבת המקובלים "בית שלום"
ומועבר דרך הלויין והרדיו ועוד

גליון מס' 21

פרשת קדושים התשפ"ד

י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש	
6:50	7:08	7:11	7:09	כניסה:
8:07	8:09	8:10	8:07	יציאה:
8:49				ר"ת:

קדושים תהיו ואהבת לרעך כמוך

המשכת אורות הפסח • ניצחון על אויבי ישראל • חלוקו של "יוסי הגנן" • החיקוי יותר יקר מהמקור • דברי זוהר על האחדות בין החכמים
• ואהבת לרעך - על איזה חבר מדובר? • כמים הפנים לפנים • סיפורו המועזע של רבי הייכל מילצקי • הלולת מהרה"ו: תיאור השתלשלות
הקשר בין האריז"ל למהרה"ו

לפניהם **ברגע**. ואם כן החודש הזה מסוגל לנצח בו את האויבים.
וזה רמוז בשם החודש, "אייר" ראשי תיבות: אויבי ישובו יבושו
רגע.

"אייר" זה גם ראשי תיבות רוצה ה' את יראיו, כי הקב"ה
בחודש זה הראה לנו את אהבתו, שבחודש אייר התחיל לרדת
המן לעם ישראל במדבר, ועוד, שקיבלו בו את בארה של מרים.
ולכן אמנם בחודש אייר צריכים רחמים גדולים מאת ה' יתברך
כי **בימי ספירת העומר יש קצת דין**. אבל בחודש הזה מתגלים
"ג מידות של רחמים, כמו שרמוז במילה "אייר", ראשי תיבות:
ה' ה' אל רחום, וגם "אייר" גימטריא "ארך" - ארך אפיים ורב
חסד. ו"ארך" זה גם לשון ארוכה ומרפא, שיש בו רפואה לעם
ישראל. כמו שידוע ש"אייר" הוא ראשי תיבות אני ה' רופאך.
וגם בחודש הזה זכינו שיש בו את היום הקדוש, יום ההילולא
הגדולה של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי שזכותו מגינה
על כל ישראל, כמו שאומר זוהר: "בדא יפקון מן גלותא
ברחמיה" - שעל ידי לימוד הזוהר הקדוש, ישראל יוצאים מן
הגלות ברחמים. המתקדש מקבל קישוט

ונדבר מעניין פרשת השבוע - פרשת קדושים: "דבר אל
עדת בני ישראל ואמרת אליהם **קדושים תהיו כי קדוש אני
אלקיכם**", אומר רש"י: "דבר אל כל עדת בני ישראל, מלמד
שפרשה זו נאמרה **בהקהל**, מפני שרוב גופי תורה תלויים בה"
- כי הקדושה זה היסוד הגדול של עם ישראל. מה זה קדושה?
להיות פרושים, **קדש עצמך במותר לך**.

ולמה באמת צריך לאומרה בהקהל? כי כשהקהל משה את
כל עדת בני ישראל, כולם היו כאיש אחד בלב אחד, באחדות
אחת, וכאשר עם ישראל בלב אחד, אם אחד מקדש את עצמו
בתורה, מצוות ומעשים טובים, הוא מביא קדושה שפע ושמחה,
לכל עם ישראל. כפי כח הקדושה שהוא מקדש את עצמו, ככה
הוא **משפיע על החברה**, יש אחד שמשפיע רק על אנשי
ביתו, ויש שמשפיע על שכונתו, ויש מי שמשפיע על

איך אפשר לקיים את מצוות הפסח בכל השנה?

הנה זכינו לחג הפסח - חג החירות, ואנחנו עדיין בחודש
ניסן, שנעשו בו הרבה ניסים, גם בעבר וגם בעתיד בעזרת ה'.
וגם השנה, נעשו לנו בניסן ניסים גדולים, איך שבאו **הטילים**
הללו מהפרסים, ואף אחד לא פגע ולא הזיק ליהודים, אפילו
אחד מהם! מישוהו יכול להגיד שזה לא ניסים ונפלאות?! נכון
שיש **מכונת ירוט**, אבל לפי הטבע אי אפשר לירט ביחד מאות
טילים והרבה **טילים בליסטיים**, אלא זה הכל רק רצון הבורא
יתברך, להראות לנו את אהבתו ואת הניסים והנפלאות שעושה
עמנו. והנה אנחנו ברוך ה' יכולים להיות **עשירים באורות**, שזכינו
לחג הקדוש הזה, "חג הפסח", שפסח ה' על הפתח, חמל ה'
על עמו, ונקרא גם כן "חג המצות" שעושה מצה ומריבה עם
המחלות, ונכנס במקום קדוש בגוף עם ישראל, ומקדש אותנו.
ואיך נמשיך את האור הזה איתנו לכל השנה? על ידי
שנשמור את הפה ממאכלות אסורות, הלא **מה זה פסח?** לא
לאכול חמץ, להיזהר להכניס לפה רק דברים קדושים. הדבר
הזה צריך ללוות אותנו כל השנה, לפרוש ולהיבדל ממאכלות
אסורות, "קדושים תהיו" - קדושים זה פרושים. וגם צריך לשמור
מה **שמוציאים** מהפה, מה שמדברים. לשמור גם מה שמכניסים
לפה - המאכלים, וגם מה שמוציאים מהפה - הדיבור, וכך נזכה
לקדושה גדולה מן השמיים.

חודש של ניצחון על האויבים

יש לנו עכשיו את חודש אייר. ויש לנו גם ביום רביעי ל'
בניסן, א' דראש חודש אייר, זה יום פטירת המקובל האלקי תלמיד
האר"י **רבי חיים ויטאל**. וגם יש לנו את שבת פרשת קדושים.
ונדבר מעט במעלת חודש אייר. ר' שמשון מאוסטרופולי
אומר, שחודש אייר מסוגל וטוב **לנצח בו את אויבי ישראל**,
כי בחודש ניסן בני ישראל חצו את הירדן, ובאייר התחילו
להלחם ולכבוש את ארץ ישראל, ואויביהם נכנעו

כל עירו. לכן זה נאמר בהקהל, כי קדושת האחד, עושה **מסילות בלבבם של עם ישראל**, ומקדשת העדה כולה. רבי פנחס בן יאיר אומר במשנה: "זריזות מביאה לידי נקיות, **נקיות מביאה לידי טהרה, טהרה מביאה לידי פרישות, פרישות מביאה לידי קדושה**, קדושה מביאה לידי ענוה". הקב"ה נקרא קדוש, וישראל נקראים קדושים - גוי קדוש, יבוא קדוש וידבק בקדושים, מי שרוצה להדבק בקדושה, יהיה זך ונקי במעשיו, והנקיות מביאה לידי טהרה וקדושה.

לכן אדם יקדש את עצמו בכל עניני העולם הזה, לאט לאט, כל אדם במעלה שלו, אבל צריך קצת שנראה להקב"ה שאנחנו פורשים **מהשטויות וההבלים**, ואז מהשמיים יקדשו אותנו ויתנו לנו "תכשיט", מה זה "עדת"? זה מלשון "עדי", עדי זה קישוט, שהקב"ה יעביר מאיתנו את היצר של התאוות, ויתן לנו להתקדש ולהיטהר ולהיות קדושים כמו שצריך.

זוג התנאים באו לאשקלון ותהום כל העיר

כתוב במדרש, **מעשה ברבי אליעזר ורבי יהושע** שהיו הולכים בהר הבית, וראו מלאך יוצא מהר הבית, ובידו חלוק מאוד יפה, מגוהץ, מבהיר ומבהיק, אין כמו זה, רק מה? אין לו שפה, צוארון. אבל חוץ מזה, אין כמותו. שאלו את המלאך: "מה זה החלוק הזה?" אמר להם "אתם זכיתם ליותר, אבל זה של **יוסי הגנון**, אדם יקר, זה החלוק שלו", שאלו אותו: "איפה הוא גר", אמר להם: "באשקלון". הם ראו כדבר הזה, אמרו, "נלך אליו ונגיד לו", באו **לאשקלון, יצאו כל העיר לקראתם**, כל אחד אומר: "הרבנים יבואו אצלנו", אבל הם אומרים: "אנחנו רוצים ללכת ליוסי הגנון", ואנשי העיר לא הבינו: "הרי הוא אדם פשוט". הגיעו ליוסי הגנון, קיבל אותם באהבה ובחיבה, והוא אומר "מה אני ומה חיי שבאתם אצלי? מה אני יכול לתת לכם? רק לחם עם ירקות, זה מה יש לי, יש לי לחם אחד, לי ולאשתי, ועוד שני לחמים בשביל כבוד הרבנים, כל אחד לחם אחד, ואתן לכם איזה ירק טוב, יעשה לכם **סלטוס כמו שצריך**... עם כל מה שצריך בפנים... זה מה שאני יכול לתת, לא בשר ולא דגים, אין לי..." אמרו לו: "**לא באנו לאכול**, רק תביא לנו משהו נעשה ברכה".

ישבו, בירכו, אכלו אמרו דברי תורה, ואז אמרו לו: "תדע לך, באנו כי רצינו שתספר לנו על המעשים שלך", אומר "יש לי פה בית קטן, מסביב גינה, יש לי ירקות, חציים אני אוכל, אני ומשפחתי, וחציים מוכר, שיהיה לי במה להתפרנס, וכל מה שאני מרוית, חצי הולך לתלמידי חכמים". והם אומרים לו: "תגיד לנו מה היו המעשים שלך בעבר", והוא מספר להם: "הייתי עשיר גדול, היה לי הרבה כסף, הכל חילקתי, הייתי נותן צדקות, מחזיק תלמידי חכמים, אחר כך ירדתי מנכסי, הכל הלך, ועכשיו, מה שיש לי, אני נותן חצי לעניים, וחצי אני אוכל".

הסיר את התחפושת ופרץ בכבי

כאשר שמעו זאת רבי אליעזר ורבי יהושע, אמרו לו: "דע לך, ששכר גדול מאוד מאוד, באנו להודיעך שיש

לך חלוק כל כך יפה לגן עדן, מושלם, אבל חסר לו צוארון, ובאנו להגיד לך **שתשלים את זה, תגביר! תגביר!**" אשתו של יוסי הגנון, היתה אשה טובה מאד, צדקת ויפת תואר, והיא היתה שם ושמעיה את זה, אומרת לבעלה: "תשמע, אתה חייב להשלים את החלוק, אני יעזור לך, תמכור אותי לשפחה, אני יעבוד, ואת כל הכסף תחלק לצדקה, כדי להשלים את הצוארון, מה אנחנו צריכים עולם הזה, שהוא הבל, אני רוצה עולם הבא, שיהיה לך מושלם, בעלי היקר, אתה כזה צדיק, עובד את ה'", ויוסי הגנון אומר לה: "**לא תדברי כאחת הפשוטות**, בשום אופן לא אעשה אותך שפחה".

אבל היא לא ויתרה, כל יום היתה מדברת אליו ככה, ולא עוזבת אותו, **עד שהסכים**. שלח אותה לעבוד אצל איזה אדם בתור שפחה, מסכנה, אבל היא צדקת גדולה, היתה עושה את העבודה שלה, היתה מקבלת מכות, לא מעניין אותה כלום, וגם שמרה על עצמה בצדקות, בישרות ובקדושה.

יום אחד בעלה אמר, אלך אנסה אותה, **התחפש**, בדק וראה שהיא צדקת ועומדת בצדקתה. גילה לה שהוא בעלה, והתחילו שניהם לבכות ולזעוק לבורא עולם. נגלה אליהם אליהו הנביא, אמר להם "יש לכם כאן אוצר איפה שאתם עומדים", ואמר ליוסי הגנון: "**החלוק שלך נשלם**, אבל החלוק של אשתך יותר יפה משלך, זכיתם". ומאותו אוצר התעשרו בעושר גדול. זה **דוגמא** של קדושים תהיו, איזה קדושה, איזה אהבה גדולה להקב"ה, איזה חשק לעבודת ה', פלא פלאות.

לא כל יום לאכול על האש...

רבי **יוסף חיים** אומר, הקב"ה אמר לעם ישראל במתן תורה: "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש", וישראל אומרים לקב"ה: "רבנו של עולם, יש לך מלאכים קדושים, כולם רוחניות, קדושים קדושה טבעית, נבראו בלא גוף, אנחנו עם גוף שמושך לתאוות, מה אתה צריך אותנו?" אומר הקב"ה: "את זה אני רוצה, אני רוצה שאת הגוף תקדשו ותעשו אותו רוחני", עשה לך **חצוצרות** כסף, יש **חצי צורה** קדושה, גם את **החצי צורה** השניה אני רוצה שתעשו רוחני, שהגוף יתקדש.

אומר רבי יוסף חיים, **משל למה הדבר דומה**, אחד נכנס לחנות, רואה איזה תרנגול יפה עשוי מאבן, עשוי כל כך יפה עד שנראה **תרנגול אמיתי**, אמר למוכר "כמה עולה התרנגול הזה", אומר המוכר: "עשרים דינרים", מחיר יקר, כמו עשרים אלף שקל, אומר הקונה: "יא חביבי, תרנגול אמיתי, עולה חמישים שקל, ואתה רוצה עשרים אלף על תרנגול לא אמיתי? אומר המוכר: "היא הנותנת, אבן כזו שנראית ממש כמו תרנגול, עד שיכולים לטעות בו, זה דבר יקר!"

זה המשל, **והנמשל הוא**, כך אומר הקב"ה לישראל: המלאכים הם כבר רוחניים, הם קדושים, אין בזה שום רבותא, אבל אתה, בן אדם גשמי שנהיה קדוש. זה מה שאני רוצה! "קדושים תהיו כי קדוש אני", איך תוכלו להגיע לקדושה? כי אני קדוש, לכן אתם יכולים, כי אני נותן לכם את

הכח. התורה רוצה שאדם יפרוש מן המותרות, יעזוב
הבלי העולם הזה וילך בדרכי ה', אבל כל אדם בכח שלו,
כל אדם כמה שהוא יכול, צריך לישון כמה שעות, יותר מזה
לא צריך, אדם צריך לאכול במידה שיהיה בריא וחזק לעבודתו
יתברך, אבל לא כל יום יאכל על האש... בשר, עופות, דגים,
אמנם זה כשר, נכון כשר, מותר לאכול, אבל "קדושים תהיו",
לא יותר מדי. **שבת קודש תאכל קוקוריקו...** אבל וכי כל יום
אתה צריך לאכול בשר עופות? לא! תאכל רק דברים בריאים!

העשיר הגדול שהיה אוכל בבוקר לחם עם זעתר...

פעם היה בליטא יהודי בשם רבי אליהו לוינזון, ניהל בנק גדול
בקובנה, היה עשיר גדול, והיה נותן צדקות ואיש חסד משהו לא
רגיל. **יום אחד, איזה לקוח של הבנק פטש את הרגל,** ונגרם לבנק
הפסד גדול, מאה אלף רובל, זה היה סכום אדיר. רבי אליהו הרגיש
שהוא אשם ואחראי בעקיפין, ולכן החליט לשלם לבנק את מלוא
הנזק. התפטר מהבנק, והתחיל לעסוק בעסקים פרטיים. הוא היה
פיקח, והתפלל להקב"ה שיצליח. וככה לאט לאט, שילם לבנק את
כל ההפסדים, אפילו שלא היה חייב לעשות את זה.

המעשה הזה עשה לו כנפיים, עד שכל העיתונים ברוסיה
בגרמניה היו מדברים על היושר והאחריות שלו. ובזכות זה
הצליח בס"ד מאוד בעסקיו, עד שמסרו בידו את כל המפעלים
הגדולים של הממשלה, כי היה ישר, והיו נהנים ממנו, ונעשה
עשיר גדול, והממשלה הרוסית גם העניקה לו את התואר
"אזרח כבוד" של רוסיה.

ובכל הזמנים הוא לא עזב את התלמידי חכמים והיה נותן
להם ברוחב יד, וגם הוא בעצמו, אפילו שהיה עסוק בהרבה
עסקים, היה עוסק בתורה כמה שיכל. והתנהג בחסידות
ובצניעות, והספיק לו לאכול פת חרבה ושלווה בה, בבוקר
לחם עם זעתר, ושמן וג'יבן... וחלסנה... מה צריך יותר, והשאר,
לתלמידי חכמים, הוא זכה לשני שולחנות, גם עולם הזה גם
עולם הבא. זה קדושים תהיו! התורה אומרת בפסוק הסמוך
אחרי קדושים תהיו "איש אמו ואביו תיראו", **מה הקשר?** אלא,
אם אדם בא לו נסיון, יעשה כמו יוסף הצדיק, שצייר לפניו
צורת אביו, כך האדם מתקדש.

מה כתוב בתפילין שלנו ומה בתפילין של הקב"ה?

אנחנו בימי ספירת העומר שצריך להרבות באהבה ואחוה,
וגם כתוב בפרשה את הפסוק "ואהבת לרעך כמוך אני השם",
לכן עכשיו נדבר מהענין זה. ונתחיל עם הזוהר הקדוש, שהוא
מקדש ומטהר את האדם, הוא עושה את כל העבודה.

ככה אומר הזוהר בפרשת קדושים: **תאני רבי אבא, פרשתא**
דא, פללא דאורייתא היא - פרשת קדושים היא כלל כל התורה,
כל גופי תורה תלויים בה, תראו כמה מצוות יש בה, בן אדם
למקום, בן אדם לחבירו - **וחזתמא דקושטא דגושפנא היא**
- היא חותם האמת, טבעת המלך - **בפרשתא דא אתחדשו**
רזין עלאין דאורייתא - נתחדשו בה סודות עליונים

- **בעשר אמין וגזרין ועונשין ופקודין עלאין.** וממשיך
הזוהר: **דכד מטאן חברייא לפרשתא דא, הוה חדאן** - כאשר
החברים היו מגיעים לפרשה הזו היו שמחים. **אמר רבי אבא,**
מאי טעמא פרשתא דעריות ופרשתא דקדושים תהיו, סמוכין
דא לדא - מה הטעם שפרשת עריות שבסוף אחרי מות, ופרשת
קדושים תהיו, סמוכות זו לזו? **אלא הכי תאנא כל מאן דאסתמר**
מאלין עריין בקדושה אתעביד ודאי וכל שפן אי אתקדש בקדושה
דמאריה - מי שנשמר מעריות, ודאי שנולד קדוש. וכ"ש אם
אביו התקדש בקדושת קונו.

ועכשיו הזוהר מדבר על האחדות: **קדושים תהיו, רבי אבא**
פתח, ומי פעמך פישראל גוי אחד בארץ לא אתרעי בהו קוב"ה בר
בישראל בלחודייהו, ועבד לון עמא יחידאה בעלמא, וקרא לון גוי
אחד כשמייה ואעטר לון בכמה עטרין וכמה פקודין, לאתעטרא
בהו ועל דא, תפילין דרישא ותפילין דדרועא לאתעטרא בהו בר
נש כגוונא דלעילא ולאשתתכחא חד שלים בכלא - מכל האומות,
הקב"ה בחר רק בישראל, וקרא אותם גוי "אחד", כשמו, ועיטר
אותם בכמה עטרות, ולכן נתן להם את תפילין של יד ושל
ראש, וזה "ה' אחד ושמו אחד". אצלנו בתפילין כתוב "שמע
ישראל ה' אלהינו ה' אחד", ובתפילין של הקב"ה כתוב, "מי
כעמך כישראל גוי אחד בארץ".

מדוע רשב"י סירב לשבת על הספות של רבי פנחס בן יאיר

עכשיו נדלג לעמוד השני [דף י"ז למטה]: **אלין אינון**
חברייא, בשעתא דאינון יתבין כחדא, ולא מתפרשין דא מן דא
בקדמיתא אתחזון גוברי מגיחי קרבא, דבעו לקטלא דא לדא.
לבתרו, אתהדרו ברחימותא דאחיהו - אלו החברים שלומדים תורה
באהבה ואחדות, כשמתווכחים בדברי תורה, בהתחלה נראים
כאנשי מלחמה, ולבסוף חוזרים להיות באהבה של אחדות.
קוב"ה **מהו אומר "הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד"**
לאכללא עמהון שכניתא - "גם" יחד בא ללמד שהתורה רוצה
להיות איתם ביחד, ולא עוד, **אלא קוב"ה אצית למלולייהו וניחא**
ליה וחדו בהו - הקב"ה מקשיב להם ואוהב אותם ושמח בהם,
הדא הוא דכתיב אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב יהוה
וישמע ויכתב ספר זכרון לפננו וגו'.

ואומר רשב"י לחברים: **ונאתון חברייא דהקא, כמה דהויתון**
בחביבותא ברחימותא, מקדמת דנא - כמו שעד עכשיו הייתם
באהבה, **הכי נמי, מכאן ולהלאה לא תתפרשון דא מן דא** - ככה
תמיד תהיו ביחד, **עד דקוב"ה חדי עמכון ויקרי עליכון שלם,**
וישתכח בגיניכון שלמא בעלמא - עד שהקב"ה ישמח עמכם,
ובגלל שאתם באהבה ואחוה ביחד, יהיה שלום בעולם בזכותכם,
הדא הוא דכתיב, למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך. אזלו, עד
דהוון אזלי מטו לבי רבי פנחס בן יאיר. הלכו רשב"י והחברים
והגיעו אצל רבי פנחס בן יאיר - **נפק רבי פנחס, ונשקיה אמר,**
זכינא לנשקא שכניתא זכאה חולקי - יצא רבי פנחס ונישק
לרשב"י ואמר זכיתי לנשק את השכינה, אשרי חלקי! -
אתקין להו טיקלי דערסי, קפטורי דקילטא - עשה

להם ספות מיוחדות - **אמר רבי שמעון, אורייתא לא בעי הכי** - אנחנו לא רוצים תענוגות, עכשיו פרשת קדושים חביבי... לא רוצים לשבת על ספות מיוחדות. **אעבר להון ויתבו** - רבי פנחס העביר את הספות, וישבו.

אמר רבי פנחס, עד לא ניכול, נשמע ממאריה דאורייתא מלה דהא רבי שמעון כל מלוי באתגלייא אינון, איהו גברא דלא דחיל מעילא ותתא למימר לון, לא דחיל מעילא, דהא קוב"ה אסתכס לא דחיל מתתא, פאריה דלא דחיל מבני ענא - טרם שנאכל, נשמע מבעלי התורה דבר תורה, שהרי אצל רשב"י כל הדברים בגילוי הם, שהוא לא מפחד, לא מהעליונים, שהקב"ה הסכים אתו, ולא מפחד מלמטה, כמו אריה שלא מפחד מהצאן. **פד אתו לקמיה דרבי שמעון חמא באנפיהו סימן - כאשר הגיעו לרבי שמעון ראה בפניהם סימן. **אמר, עולו בני קדישין**. תראו איך היה מדבר איתם רבי שמעון, אמר להם "בואו בנים קדושים", **עולו רחמינ דמלכא עולו רחמינ דילי עולו רחמינ אלין באלין** - "בואו אהובים של המלך, בואו אהובים שלי, בואו אהובים אלה על אלה".**

דאמר רבי אבא, כל אלין חבריאי דלא רחמינ אלין לאלין - שאמר רבי אבא, אלה החברים שאינם אוהבים אלו את אלו, חס ושלוש **אסתלקו מעלמא עד לא מטא זמנייהו** - אם לא אוהבים באחדות אחת את השני ח"ו מסתלקים קודם זמנם. **כל חבריאי ביומי דרבי שמעון רחמינו דנפשא ורוחא הוה בינייהו** - אצל רשב"י היתה בין החברים אהבה בנפש ובגין קף, **בדרא דרבי שמעון באתגלייא הוה, דהוה אמר רבי שמעון, כל חבריאי דלא רחמינ אלין לאלין, גרמינ דלא ליהף בארץ מישר** - אם לא אוהבים אחד את השני גורמים לא ללכת בדרך הישרה **דהא אורייתא רחמינו ואחווה וקשוט אית בה** - שהרי התורה יש בה אהבה ואחוה ואמת.

בקיצור, רבי שמעון מדבר איתם, אתם אוהבים אחד את השני, אתם אהובים של המלך, אתם אהובים שלי, מכניס בהם את הענין של אהבה ואחוה. **זה אחד הדברים הגדולים** שצריך תמיד ובפרט עכשיו בימים הללו, האהבה והאחדות.

וכי צריך לקנות לו מרצדס?..

מהרח"ו, שיום פטירתו חל השבוע, אומר: מה הפירוש "ואהבת לרעך כמוך"? וכי איך אדם יאהב את חברו כמוהו? וכי אם אחד יקנה מרצדס, צריך לקנות גם לחבר שלו מרצדס?.. **אלא אומר מהרח"ו, הפסוק מדבר על האשה של הבן אדם, לאהוב אותה כגופו ולכבדה יותר מגופו!**

ובאשתו שייך "ואהבת לרעך כמוך", זה אותו כיס, נתן לעצמו משהו יפה, לאשתו יכול לתת יותר יפה, קנה לעצמו וולוו, יקנה לה גם וולוו או מרצדס... אני לא יודע מה הכי טוב... אבל יביא לה הכי טוב, אשה לא צריכה אוטו... אבל יביא לה בית יפה, דברים טובים. ואם הבעל והאשה יש ביניהם אהבה ואחוה, יהיה להם בנים צדיקים, הבנים ילכו בדרך ה' ויאהבו אחד את השני.

מהרח"ו מעתיק גם פירוש יפה נוסף על "ואהבת לרעך כמוך" **מרבנו האר"י** בשער הפסוקים: כתוב במשלי: **"רעך ורעי אביך אל תעזוב"**, "רעך" זה הקב"ה, ואהבת לרעך - זה רעך העליון, את הקב"ה אדם יכול לאהוב בכל ליבו ובכל נפשו, כך מסביר רבינו האר"י, ואהבת לרעך כמוך זה הקב"ה. **הרב אלשיך אומר**, "ואהבת לרעך כמוך אני ה'", מה זה אני ה'? אלא, יש שם קדוש מע"ב שמות - שנקרא "אני", "אני" זה שם של דין. ואם אתה רוצה להפוך את הדין לשם הוי"ה שהוא רחמים, תעשה "ואהבת לרעך כמוך", ואז **אני נהפך להוי"ה** - השם אני שזה דין, יהיה הוי"ה ב"ה שזה רחמים, פלא פלאות. **ואדם צריך לקיים מצוות ואהבת לרעך כמוך לפי כל הפירושים**, כי אנחנו צריכים שיהיה הכי טוב.

אל תסתכל במראה אלא במים!

השר שלום מבעלזא, אמר דבר מאוד יפה, יש מדרש פליאה אומר כך, **"ואהבת לרעך כמוך, הטפל לרעך"**, זה לא מובן, מה זה "הטפל לרעך"? והוא מסביר כך: שלמה המלך החכם מכל האדם אומר, "כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם", מה הכוונה? שאדם מסתכל במים הוא רואה את עצמו, ככה לב האדם לחבירו, אם יאהב את חבירו, חבירו יאהב אותו, תחייך אליו הוא יחייך אליך. אבל, אומר השר שלום, **יש כאן שאלה**, אם שלמה המלך רצה להמחיש שהלב הוא כמו מראה, למה הביא דוגמא ממים, הרי יכל לומר כמו האדם שרואה את עצמו במראה מלוטשת, כמו מראות הצובאות, שהיו רואים בזה עם ישראל במצרים, היה להם מראות מנחושת, אדם שם את זה כנגדו, ורואה כל פרט ופרט, בדיוק נמרץ, ולמה הביא דוקא את המים כהמחשה ללב האדם.

אלא, אומר הרב מבעלזא, שבמראה אפשר לראות גם אם עומד מול המראה, אבל במים לעולם אי אפשר להסתכל אלא אם כן מתכופפים אליהם, ורצה שלמה המלך ללמדנו, שאדם שרוצה לאהוב את חברו באמת, חייב להתכופף אליו, רק אם הוא יהיה עניו להתכופף להשפיל את עצמו כלפי חברו, ויחזיק עצמו שהוא לא נחשב ביחס לחברו, רק אז יוכל באמת לאהוב אותו, אבל אם יעמוד יציב, לא יכול. כמו שאומרים שבשביל לחלוב את הבהמה, אתה חייב להתכופף, אתה לא יכול לעמוד ישר ולחלוב, אתה רוצה לקבל? אתה צריך להתכופף.

לכן אומר שלמה המלך, "כמים הפנים לפנים", כמו שאדם רוצה לראות פניו במים מוכרח להתכופף, כך לב האדם לאדם, יאהב את חברו בלב שלם רק אם ישפיל את עצמו לפי זה, אומר השר שלום מבעלזא, יש להסביר את המדרש פליאה: "את הטפל לרעך", כי האותיות שאחרי מילת "רעך", אחרי ר' זה ש', אחרי ע' - פ', אחרי ק' - ל'. יוצא שפ"ל את "הטפל" לרעך, הכוונה האותיות הטפלות לרעך זה אותיות שפ"ל. כי התכונה הנדרשת לקיים ואהבת לרעך כמוך, זה להיות שפל. זה פירוש נפלא מאד. רבותינו אמרו, ואהבת לרעך כמוך, "רעך" מלשון אדם "רע" שאתה לא מסתדר איתו, שעושה לך רע, גם אותו תאהב כמוך!

האשה החולה הזדעזעה למראה המכתב ששלחה בעלה

היה גביר אחד שאשתו חלתה במחלה, והיתה צריכה לנסוע לחו"ל לרפואתה. אמר לה בעלה: "אל תדאגי, אעשה כל מה שצריך בשבילך, רק שתהיי בריאה, תסעי עם שתי חברות שלך, אשלם להם במיטב, ותשלחי לי מכתב, תספרי לי מה קורה". היא נסעה, והרופאים בחו"ל, גילו אצלה מחלה נוראה, ואמרו לה שאפשר להתרפאות, אבל יעלה הרבה מאוד כסף, נגיד כמו היום 900 אלף דולר.

כמובן שלא היה לה את הכסף אצלה, אבל בעלה בודאי יתן. שלחה לבעלה מכתב וסיפרה לו, "שמע בעלי היקר, יש תרופה אבל זה עולה כך וכך, אני יודעת שאתה תרצה לשלם", הבעל כמובן הסכים, אבל היתה לו בעיה, איך ישלח לה את הכסף, והרי היא צריכה את זה מיד.

חיפש הבעל שליח נאמן, בסוף מצא איזה אחד שנוסע לשם, אבל אותו אחד רצה הרבה כסף, כמעט כמו הכסף שהוא שולח לאשתו... הוא אומר לו תקח **רבע מליון דולר**, אבל השליח לא מסכים, "לא משתלם לי, אני רוצה להיות אחראי עד הסוף, זה המחיר!" הבעל לא ידע מה לעשות, לבסוף הוא שלח אותו עם מליון דולר, ואמר לו "תן לאשתי כמה שאתה רוצה", וכתב לו לו וחתם לו שיתן לה כמה שהוא רוצה.

השליח אומר לו: אני רוצה 900 אלף דולר, מה ישאר לה? והבעל רק אומר לו "קח את הכסף ואת המכתב ותלך". הגיע השליח לאשה, **היה מבסוט**... הוא אומר לה בעלך שלח קצת יותר ממליון דולר הוצאות, אבל הוא מראה לה את החוזה, "הנה בעלך כתב כמה שאתה רוצה תתן לה, ואני רוצה מליון דולר לעצמי..." **האשה חשכו עיניה**, איך זה יכול להיות? איזה דבר זה?

הלכה האשה לרב של אותו עיר, אותו רב היה פיקח, קודם בדק שהחתימה והחוזה הכל נכון, אמר להם "תנו לי את הכסף, מחר תבואו אלי, אגיד לכם מה אני פוסק", באו למחרת, הרב אומר לו כן חביבי כמה אתה רוצה? והשליח אומר "אני רוצה תשע מאות אלף דולר", היא תקח את המאה אלף... אומר הרב, "יפה, הבעל כתב: תתן לה כמה שאתה רוצה, ואם אתה רוצה תשע מאות אלף, אז **תתן לה בדיוק כמה שאתה רוצה** לעצמך, ואתה תקח לך מאה אלף... קח לך ושלום על ישראל... זה **ואהבת לרעך כמוך**", מה אתה רוצה - תתן לשני.

האם התרגום שינה מהפירוש הפשוט של הפסוק?

התרגום יונתן בן עוזיאל מתרגם את הפסוק "ואהבת לרעך כמוך" - "דעלך סני לחברך לא תעביד", פירוש, מה ששנאוי עליך - אל תעשה לחברך. **המהרש"א** שואל למה התרגום לא מתרגם כמו הפירוש הפשוט, כמו תרגום **אונקלוס**: "ותרחמיה לחברך כוותך", תאהוב אותו כמוך! ולמה התרגום יונתן אומר דעלך סני - לחברך לא תעביד. וכי זה תרגום? זה פירוש המילים?

אלא, **אומר המהרש"א**, שבאמת איך אפשר להגיד

שחייב לתת לחביר הכל כמו שלו, הרי חייך קודמים? לכן אומר תרגום יונתן: מה שאתה לא רוצה שיעשו לך לא תעשה לחברך, למשל אף אחד לא רוצה שירמו אותו במסחר, בעבודה וכיוצא בזה. "דעלך סני לחברך לא תעביד", וזה אפשרי, לכן בא התרגום ואומר דעלך סני לחברך לא תעביד. ואיפה זה מפורש בפסוק? אומר מהרש"א, שהפסוק מתחיל בלאו: "לא תקום ולא תטור", ועל זה נאמר "ואהבת לרעך כמוך", על הלאו הסמוך לו, וממילא הכוונה שלא תעשה לחברך כל מה ששנאוי עליך, אבל לגבי לעשות טובה לא אמר ואהבת, כי חייך קודמים.

לאהוב אותו זה לא חכמה גדולה

מורינו ראש ישיבה רבי יהודה צדקה ע"ה היה מפרש ככה את הפסוק "ואהבת לרעך כמוך": הנה למשל אדם יש אדם עשיר גדול, או, להבדיל, יש רבנים גדולים, למשל הרב עובדיה, אדם אוהב אותם מאוד, אבל זה לא חכמה לאהוב כאלה גדולים, **הם לא ברמה שלך**, הוא גדול ממך הרבה, אז אתה אוהב אותו הרבה, כי הוא אדם חשוב. או לאיך גיסא, יש אדם מסכן עני, אתה אוהב אותו, אתה מרגיש שאתה רוצה לעזור לו, זה גם כן לא חכמה.

החכמה היא "ואהבת לרעך - כמוך" שתאהב את אותו אחד שהוא **כמוך**, שהוא ברמה שלך, תשמח בשמחתו ובהצלחתו, זה החכמה. זה אהבה אמיתית! זה פירוש נחמד.

אתם יודעים, **שרבנו האר"י כותב**, שלפני שאדם מתחיל את התפילה, יקבל עליו מצוות עשה של ואהבת לרעך כמוך, למה? הוא אומר שזה עושה שביל בשמיים, שהשביל הזה לא נותן לאף מפגע, לאף קליפה, לאף מלאך רע, לעצור את התפילה, זה **כביש עוקף** מקטרגים, על ידי שהוא אומר "ואהבת לרעך כמוך" אז הוא יכול להתפלל לפני הקב"ה חזק חזק. פלא פלאות.

האמא פתחה את התיק וגילתה: הילדה לקחה את הכסף וקנתה עיתונים

יש **סיפור נפלא**, מעשה שהיה, אמא אחת נתנה לבת שלה סכום כסף כדי לקנות ממתקים לטיול לבית הספר, הילדה הלכה לקנות חטיפים, בדרך היא ראתה איזה ילד קטן בוכה, והוא מספר שהם משפחה של 11 ילדים, ואין להם **גבינה ולחם**, כלום, היא מייד אמרה "לשם יחוד קוב"ה ושכינתיה, הריני באה לקיים מצוות עשה של צדקה... נתנה לו את הכסף, ולא נשאר לה כלום לקנות לטיול.

הילדה פחדה מאמא שלה שלא תכעס עליה, לקחה את התיק, ושמה בפנים כל מיני עיתונים שמצאה ברחוב, שמה בפנים, כדי שאמא שלה תחשוב שזה מלא. אבל **בערב לפני הטיול**, אמא שלה בדקה בתיק לראות מה קנתה, והנה היא רואה בפנים עיתונים... **כעסה עליה**: "איך את עושה דבר כזה? קניית עיתונים? זה לא בסדר! לוקחת לך

ליל שישי, הוא ישב עם שני חברים ועשו "משמר", ישבו ללמוד במשך הלילה בחשק גדול.

באמצע הלילה, **לפתע הגיע איזה עגלון אחד**, והוא אומר להם שהוא נתקע בתוך בוץ עם הסוס שלו, איזה קילומטר מפה, ואי אפשר להוציא את הסוס מהביצה, וקור גדול בחוץ, והוא מפחד שהסוס שלו יקפא למוות, וזה הפרנסה שלו, ואם הוא יקפא למוות, לא יהיה לו מה לאכול, והוא בצער גדול, והוא מבקש מהם שיבואו לעזרתו.

הבחורים האלו שהיתה אהבת הלימוד בוערת בהם, דנו ביניהם אם צריך לבטל תורה בשביל ללכת להציל את הסוס או לא, מצד אחד "תלמוד תורה כנגד כולם", אבל מצד שני זה מצוה שאי אפשר להיעשות על ידי אחרים, כי אין פה מי שיעשה. **לבסוף הם החליטו** שהם פטורים, אמרו לו: "תשמע אנחנו פטורים". כאן רבי חייקל מוסיף, שבאמת דעתו היתה נוטה ללכת, אבל החברים שלו אמרו לא, והוא נשמע להם. והעגלון התאכזב והלך.

באותו זמן התגורר באותה עיירה יהודי אחד, קראו לו **יצחק'ה השיכור**, הוא היה יהודי צדיק, והיו קוראים לו שיכור, כי היה עוזר לכל אחד מה שצריך, לנקות, לסדר, משאות כבדים, ומה אתה נותן לו? משקה, להתחמם, והוא עושה לך את העבודה, תן לו קצת משקה וזה מספיק.

באותו לילה יצחק'ה היה ישן על יד התנור **בבית המדרש**, ושמע את העגלון ואת הדיון בין הבחורים, קם, התחיל לצעוק עליהם: "מה אתם עושים? אתם חייבים ללכת! זה מצוה עוברת, קומו!" אמרו לו: "**מה אתה מתערב** בדברים שלא שייכים לך? נהיית פוסק הלכות? תלך לעסקים שלך..." והוא לא נרגע ואומר להם: "אתם לא רציתם ללכת לגמול חסד, לכן, פלוני לא יוציא שנתו, ופלוני ישתגע ויצא מדעתו, ואתה **חייקל**, יקטעו לך את הרגליים כי לא הלכת לעזור".

הבחורים הזדעזעו לשמוע את **הקללות** האלה פורחות בבית הכנסת מהלב הטהור של יצחק'ה, לכן החליטו בכל זאת ללכת לעגלון. אבל, עד שהגיעו הסוס כבר נפל, קפא, התפגרה. **לימים**, באמת כך היה, כאשר ניבא יצחק'ה, אחד מהם השתגע, ואחד מת באותה שנה, **ומי נשאר?** חייקל מילצקי.

עברו **שנים**, יום אחד מגיע יצחק'ה ואומר לחייקל, שהוא יודע שהוא תלמיד חכם, ולומד טוב, אבל יש לו בקשה, שבאותו לילה בשעת חצות הגיע זמן הסתלקותו מן העולם, והוא אדם ערירי, והוא רוצה שחייקל יהיה איתו בזמן הזה. חייקל נדהם ואמר: "למה אתה חושב, אתה עדיין חסון, חזק טוב, למה אתה חושב מחשבות כאלה?" ויצחק'ה אומר לו, "אני מבקש ממך שתבוא תעשה חסד".

הבחור התתן לפני היהודי הגוסס שיבטל את הקללה אך

כבר נגזרה גזירה

רבי חייקל ממשיך לספר, שהוא באמת הגיע לביתו של יצחק'ה, והוא רואה נר דולק ליד מיטתו, ויצחק'ה

עיתונים?" הילדה שתקה, והיתה עצובה, נרדמה מאוחר וגם קמה מאוחר, רצה מהר מהר לבית הספר לטיול, אבל איחרה, האוטובוס נסע, ברח... היא לא רצתה להכאיב לאמא שלה שהיא הפסידה, הלכה לבית הכנסת לעזרת נשים, וקראה תהילים.

בינתיים הכיתה יצאו לטיול, והיתה תאונת דרכים, ונפצעו שמה בנות, אמא שלה התחילה לדאוג, טלפונים. אחרי כמה שעות הילדה שמעה שהיה איזה בעיה בטיול, חזרה לבית. אמא שלה ראתה אותה התנפלה עליה, מה קרה? איך זה שלא נסעת? ואז הילדה סיפרה הכל, שנתנה את הכסף לצדקה והיתה עצובה וקמה מאוחר. ושעד עכשיו פחדה לספר לה. אמרה לה האמא: "אשריך, אשריך, זה הכל לטובה, את עשית חסד, אהבת את הילד הזה, **בזכות זה ניצלת** מהתאונה", הקב"ה עילת העילות וסיבת הסיבות הוא מסדר את העולם.

המלך לא האמין כאשר שמע על הויכוח המוזר שליד הגרדום

בפסוק "ואהבת לרעך כמוך" כתוב "אני ה'", כדי לפרש את זה, **מסופר על שני חברים** אוהבים באמת אחד את השני כאהבת דוד ויהונתן, משהו לא רגיל. יום אחד, אחד מהם טעו בו, והמלך גזר עליו גזר דין מוות, כשלקחו אותו לגרדום, בא החבר שלו, ואומר: "זה לא הוא בכלל, אתם טעיתם, זה אני!" והראשון צועק: "מה פתאום! זה לא הוא, זה אני!" והשני צועק "זה אני". לא ידעו מה לעשות, **מעולם לא ראו מחזה כזה**, כל אחד רוצה שיתלו אותו במקום חברו, לא מבינים.

אמרו את זה למלך, אומר: "אני רוצה לבוא לראות מה זה", חקר אותם, וראה ששניהם אוהבים אחד את השני כל כך הרבה, באהבה כזאת, זה אומר "הוא לא עשה את זה למה שיהרגו אותו, ואני אין לי חיים בלעדיו, אז זה יותר טוב שאני אמות", והשני אומר: "חס ושלום אני לא עשיתי, אבל גם הוא לא עשה, למה שימות?!?" אמר להם המלך: "אם אתם כל כך אוהבים אחד את השני, צאו לחירות, **אבל אני רוצה להיות גם חבר שלכם!**" וזה פירוש הפסוק: ואהבת לרעך כמוך, כזה אהבה, אז "אני השם" - אני גם כן רוצה להשתתף ולהיות חבר שלכם.

היהודי השיכור התעורר והחל לנבא רעות על שלשת הבחורים

אני רוצה עוד דבר אחד להגיד, שנבין מה זה לאהוב את החבר ולעשות חסד **ולא לעזוב**. זה **סיפור שסיפר ר' חייקל מילצקי**, שהיה גאון גדול, חסידא קדישא ותלמיד חכם עצום, והיה קטוע רגליים, ובסוף ימיו, באחד השבע ברכות של הבנים שלו, והוא סיפר **מדוע נגזר עליו שנקטעו** רגליו [משפחת מילצקי היום, הם הנינים שלו. נדמה לי שהוא היה גר ברחוב המקביל לחפץ חיים].

וכה היה המעשה: הוא היה לומד בישיבת כנסת ישראל בסלבודקה, ובאחד מלילות החורף הקרים,

"אחרת את הרכבת! אני לא רוצה לראות אותך!"

פעם אחת התקשה מהרח"ו באחד הדברים שלמד, למד את זה טוב עד שבאר וביאר, והיה לו עוד כמה דברים קשים, אמר אני אלך עם החבילה הזאת לצפת, הגיע לצפת, ולפי הסימנים שאמר לו האר"י בחלום, הוא בא לבית רבנו האר"י. כאשר האר"י ראה אותו, אמר לו: "אתה עכשיו באת אלי אחרי שהתקשית שבעה ימים, אחר כך פרשת כך, והפירוש הזה לא בדיוק, ואחר כך פירשת כך, ולפני כן התקשית בזה, ויש לך קושיא כזאת ויש לך קושיא כזאת". ידע הכל.

אבל האר"י המשיך ואמר לו: "אני חצי שנה מתחנן אליך, כל יום אני בא אליך, ואתה לא בא?! אה? עכשיו אני לא רוצה לראות אותך!" מהרח"ו ראה שבאמת זה בן אדם שאין כמותו, התחיל לבכות, הלך הסתגר שלשה ימים, לקח לו בית בצפת, והיה ובוכה ולובש שק ומתחנן להקב"ה.

אחרי שלשה ימים בא שוב, לרבנו האר"י, והאר"י אומר לו: "עכשיו עשית תשובה אמיתית, בא אני אשב אתך, אבל תדע לך אני באתי לעולם בשבילך, אל תביא לי אנשים אחרים, וכל מה שאתה רוצה אני חייב לפרש לך!", לקח אותו ברגע אחד לטבריה, השקה אותו מבארה של מרים, אומר לו: "עכשיו אתה תקבל מוחין חדשים לגמרי, ואז כל מה שאני אומר לך אתה לא תשכח דבר, ואת כל זה אני אומר לך בשביל שתכתוב את הכל לעם ישראל, אתה חכם, ויש לך נשמה קדושה מאוד". אמר לו "אני מקבל עלי את הכל, זכיתי, וככה אעשה". למד איתו שנה ושמונה חודשים.

מי היה יותר צעיר? האר"י או מהרח"ו?

למהרח"ו היתה אהבה אדירה לחברים שלו, והיה אומר "למה רק אני? מה עם מהר"ם אלשיך? מה עם הצדיק הזה והזה? הלך הביא אותם לרבנו האר"י... והיה אומר לו האר"י: "יא חביבי זה עושה צרות, אל תביא לי אנשים, אל תביא לי תלמידים!", אבל מהרח"ו אמר אין דבר כזה רק אני, כולם צריכים ללמוד. זה היה ככה זה מן השמים, והיה מכריח את רבנו האר"י שיגלה לו סודות, רבנו האר"י אומר: לא כדאי שאגלה לך, אבל מה שאתה תבקש אני חייב לעשות.

יום אחד גילה לו את סוד האיילה סוד שביעי של פסח, אף שהיה אסור לו לגלות, כי מהרח"ו ביקש ממנו, ואמרו למהרח"ו מן השמים שבנו משה - שהיה ילד קטן - ילך מן העולם, ובאמת נפטר לו בנו משה אחרי שבעה ימים. והיה עוד פעם היה איזה סודות אמר לו מהרח"ו תגלה לי, אמר האר"י "זה לא טוב". לבסוף נגזר על רבנו האר"י ללכת מן העולם.

מהרח"ו ביקש לבטל את הגזירה כי לא יכל להפרד מהאר"י. והאר"י אמר למהרח"ו, שאם החברים יתאספו, ולא יהיה מחלוקת, אז הוא ינצל, התאספו בחצר אחת, ולא עשו שום מחלוקת, אבל בין הנשים פרצה איזה מחלוקת, אשה עם חברתה, ואחרי כמה חודשים רבנו האר"י אמר אין מה

אומר לו, שברגע שיגמר הנר, הוא נוסע לחיי העולם הבא. חייקל הבין שיש לו עסק עם אדם קדוש, אז הוא ניצל את ההזדמנות והתחיל להתחנן לפניו שיבטל את מה שאמר לו שיקטעו לו הרגליים. אבל יצחק'ה אומר לו: אי אפשר לבטל, כבר נגזרה הגזירה, "ראית את חברים שלך, אחד מת, אחד השתגע, גם זה יבוא ואין מה לעשות".

ואז יצחק'ה אומר לחייקל, את הצוואה שלו - בקשתו האחרונה, הוא אומר לו: בעוד כמה דקות הוא נפרד מן העולם, "תשמע, אנשי העיירה לא מכירים אותי, אף אחד לא מכיר אותי, תלך לחברא קדישא, תגיד להם שאני רוצה להקבר בבית הקברות העתיק ליד הרב, יש שם מקום, אני רוצה להקבר על ידו, ואם הם לא יקבלו ממך, יש פה כתבים שלי, תראה להם את זה והם יסכימו". לאחר כמה דקות באמת הוא נפטר, וחייקל מייד רץ לטפל בעניינים, הלך לחברא קדישא, אמרו לו מה פתאום בית הקברות העתיק, מה פתאום על יד הרב, אבל באמת הלכו ובדקו וראו שיש שם מקום, לא התווכחו הרבה, לקחו אותו, קברו אותו שם. לאחר הקבורה, חייקל מספר שהוא הראה את הכתבים שלו, וראו שהכל סתרי תורה, דברים אדירים הוא כותב שם.

כל זה סיפר רבי חייקל מילצקי, כאשר היה קטוע רגליים, והיה כל הקהל מוריד דמעות שלישי. אבל העיקר במעשה הזה, זה לדעת כמה חמור "ואהבת לרעך כמוך" חסד, אין אף אחד שיעשה את החסד, מה זה קדושים תהיו, מה זה "ואהבת לרעך כמוך".

האר"י ציווה את רבי חיים "קום תבוא אלי מרמשק לצפת!"

השבוע ביום ל' ניסן זה יום פטירת מהרח"ו. רבי חיים ויטאל היה קדוש עליון, והיה תלמידו של רבינו האר"י וכל תורת הקבלה של האר"י שיש לנו היום עץ חיים שמונה שערים, הכל בא מרבי חיים ויטאל, רבנו האר"י בא לעולם בשביל רבי חיים ויטאל.

וככה התחיל הקשר בין רבינו האר"י למהרח"ו: רבינו האר"י היה קדוש שאין כמותו, הוא היה גר במצרים אצל דודו שנשא את בתו לאשה, היה עשיר גדול, היה לו בית על יד הנילוס, והיה מתבודד, והיו מגלים לו רזים מן השמים היה בקי, אמרו לו: "אתה באת לעולם בשביל רבי חיים ויטאל, וכבר יש לו פירושים על ספר הזוהר", ואמרו לו תעבור לארץ ישראל, לצפת. וכתוב בשער הכוונות שרבנו האר"י נסע לעשות חלאקה לבן שלו אצל רשב"י, והיו שלושה ימים אוכלים ורוקדים ושמיים. ואחרי זה היה לו עוד בן לרבנו האר"י, ועשה עוד פעם חלאקה. ומהרח"ו אומר שהאר"י היה בא אליו בחלום ואומר לו שיבוא לצפת. היה אומר לו: "קום, תבוא אלי לצפת, באתי לעולם בשבילך, חביבי... באותו הזמן מהרח"ו היה בדמשק, היו לומדים אצלו קבלה, לומדים אצלו תורה, הוא היה גאון גדול בפשט ובקבלה, תלמיד של מהר"ם אלשיך. רבי חיים ויטאל חשב שהוא יותר גדול מרבנו האר"י, והיה אומר, מה אני אלך אליו, האיש הזה כל יום בא אצלי, ואומר לי תבוא תבוא..."

לי מה כתוב", "לא יודעת לקרוא עברית", לא יודעת להגיד לו.

והוא קנה חנויות בעיר העתיקה איפה שנמצא למטה נהר הגיחון, איפה שנכנסים לשער שכם, לפני שמגיעים לכותל, יש שמה איזה איזור שנכנסים ממנו לחמם של הערבים למטה יש נהר גיחון, בלילה שומעים שהמים זורמים, הוא קנה את החנויות בשביל לחפור שם, אבל לא הצליח, מה שעשה רבי ניסים נחום, לא הגיע הזמן. **עכשיו בעז"ה תבוא הגאולה יבוא מהרח"ו יפתח לנו, זכותו יגן עלינו ועליכם.**

רק הקב"ה יודע איפה נעשה את ההילולא

ונזכה ללכת בדרכי ה' ואהבת לרעך כמוך ולאהוב אחד את השני, ולעשות רצון אבינו שבשמים. **הקב"ה יברך את כל הקהל הקדוש, ואת כל המאזינים, דרך הלוי, דרך רדיו מורשת, דרך ערוץ אלפים, דרך קול ברמה, דרך כל המאזינים, והקוראים בעלון, ימלא כל משאלות לבכם לטובה, שנזכה בעז"ה לנסוע לקראת הגאולה, ונזכה שה' יעשה איתנו ניסים ונפלאות.**

ושנזכה לעשות הילולא גדולה של רשב"י עם לימוד הזוהר, **איפה שהקב"ה ירצה, אנחנו חושבים שזה טוב במירון, אבל רק הקב"ה יודע איפה טוב, העיקר, שנעשה את זה ברוב עם, כי בזה תלוי הגאולה, בלימוד הזוהר הקדוש של רשב"י, ביומא דהילולא דיליה, ובימים הקדושים שמסביבו, שנתמיד בלימוד הזוהר כמו שהיו עושים הקדמונים, ולעורר את הגאולה בעז"ה ביחד, בלב אחד.**

מה שלא יהיה, ואיך שיהיה, ואיך שירצו מן השמים, הכוונה שלנו בעז"ה היא לכבוד קודשא בריך הוא ושכינתיה לקרב את הגאולה, לעשות את ההילולא ברוב עם הדרת מלך, **אם במירון אם בירושלים, אם במקום אחר, באוהל גדול של "היכלא דרשב"י", להכיל בו ולהביא בו את עם ישראל, ולעשות מוקדים בכל מקום ומקום, שבכל מקום יעשו אוהל גדול, ישיבת נהר שלום תספק להם את הספרים, תספק להם את המאכלים, ה' יזכנו, ורק שנעשה את הכל לכבודו יתברך, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה.**

מה אנחנו רוצים מהקב"ה? גאולה, לאוקמא שכינתא מעפרא, להביא את משיח צדקנו ברחמים. גאולה ברחמים. בלי צרות, בלי מחלות, בלי מלחמות. ברגע אחד הקב"ה ינער את כל אויבנו וכל מבקשי רעתנו, ינער אותם מן העולם. ובעז"ה כך יהיה. הקב"ה ישלח לנו משיח צדקנו במהרה בימינו **אמן ואמן.**

לעשות זה הכל גזירה מן השמים, ורבנו האר"י נפטר בשנת של"ב כשהיה בגיל 38.

רבנו האר"י נולד בשנת רצ"ד, ומהרח"ו נולד 8-9 שנים אחר כך, בשנת ש"ב-ש"ג, הוא היה יותר קטן מהאר"י, **יש חושבים שמהרח"ו היה יותר גדול ממנו בגיל. אבל באמת היה מעט יותר קטן ממנו. לפני שנפטר רבינו האר"י, הוא אמר למהרח"ו: "תדע לך, בת הזוג האמיתית שלך, עכשיו נולדה, התחנת הבאת ילדים, נפטרו, אבל עכשיו היא נולדה, אני רואה אותה, כך וכך קוראים לה, בבית הזה, היא תינוקת, חכה עד שהיא תגדל, ותתחתן איתה". וכך היה, התחתן איתה, והביאו לעולם את רבי שמואל ויטאל.**

גם לאחר פטירת רבנו האר"י, כל יום היה בא למהרח"ו בחלום והיו לומדים, פלאי פלאות, לא יכלו לעזוב את השני, רבנו האר"י היה מספר לו על הנשמה שלו, יש בשער הגלגולים דברים אדירים.

מי יצליח לפתוח את הגיחון?

היה מעשה שמהרח"ו יום אחד היה צריך לבוא לירושלים, ובאותו זמן היה פה אבו סיפן, שהיה המושל של ירושלים, ובאותו זמן לא היה מים, היה בצורת, לא ירד גשם, ורצו לפתוח את נהר הגיחון שסתם אותו חזקיהו המלך. אבו סיפן, ניסה הרבה לפתוח כדי שיהיה מים, ולא הצליח, ואז אמרו לאבו סיפן: "בא מקובל אחד גדול מצפת, הוא בודאי יוכל לפתוח, כי חזקיהו המלך סתם את זה מפני שנחריב, ורק הוא יכול לפתוח את זה, הוא יכול, תן לו".

המושל הערבי קרא למהרח"ו, ומהרח"ו אמר, "מה אני עכשיו אשתמש בקבלה מעשית? עשה שם קדוש וברח לדמשק", אמר לו רבנו האר"י: "למה לא פתחת", אמר מהרח"ו: "לא רציתי להשתמש בקבלה מעשית", אמר לו רבנו האר"י: "כבר השתמשת בשמות הקודש לקפוץ, היית פותח... ורבנו האר"י הוסיף: "תשמע אתה גלגול של חזקיהו המלך, אבו סיפן גילגול של שנחריב, אם היית פותח את זה, היתה באה הגאולה". אמר מהרח"ו: "טוב אני יחזור", אמר לו האר"י: "עכשיו כבר עבר הזמן..." סיפר לי רבי יצחק כדורי, שהיה פה גביר גדול רבי ניסים נחום שהוא גם עשה כל מה שהוא יכול לפתוח את נהר גיחון, כי היה יודע שבזה תלוי הגאולה, ולא הצליח. יום אחד, קרא לאיזה מכשפה גדולה גויה, אמר לה: "תעשי לי טובה תראי מה יש במים, איך סתם אותם, מה את רואה?" אומרת לו: "אני רואה טס מכסף כתוב עליו איזה דברים", "תגידי

פדיון נפש

בכוונות הרש"ש ע"י מו"ר המקובל רבי בניהו שמואל שליט"א

למסירת שמות 02-6222-560

"ופדיון נפש זה הוא תועלת ותרופה לכל צרה שלא תבוא ובפרט לחולים שיתרפאו במהרה, וכבר היו מנסים ובודקים אותו יותר מאלף פעמים, והיה מועיל בעזרת ה' תקף באותה שעה, והייתה נימרת תועלתו ותרופתו לכל אדם והיו אומרים מה גדלו מעשיך ה'" (פרי עין חיים)